

BIBLIOGRAFICKÉ POZNÁMKY

Tento knižní soubor obsahuje 18 statí, z nichž 16 bylo předneseno v Rádiu Svobodná Evropa v Mnichově (č. 2–15 a 17) nebo v Praze (č. 18). Kromě těchto relací byly sem pojaty dvě stati (č. 1 a 16) připravené pro pokračování cyklu.

V následujícím seznamu je uvedeno datum prvního vysílání (poté byla každá relace vysílána ještě několikrát) s tehdejším názvem a paginace otištění v některém ze tří zcela rozebraných dílů spisu Rozhlasová univerzita Svobodné Evropy (dále jen RU SE), který redigoval Antonín Kratochvíl; srov. 1. díl Mnichov-Brno 1993, 2. díl Mnichov-Brno-Plzeň 1994, 3. díl Mnichov-Plzeň-Brno 1996.

1. Šimon Cyrenenský raně barokní hymnografie. – Z rukopisu.
2. Statečný rektor brněnský. – Vysíláno poprvé 19. 12. 1992 pod názvem Rektor Martin Sředa, in: RU SE 2, s. 201–207.
3. Velikán barokní poezie. – Poprvé 5. 1. 1991 pod názvem Neznámý F. Bridel, jeden z opomíjených velikánů české poezie, in: RU SE 1, s. 177–185.
4. Barokní idylik. – Poprvé 17. 1. 1993 pod názvem Barokní lyrik Felix Kadlinský, in: RU SE 1, s. 186–193.
5. Pouze obránce jazyka a národa? – Poprvé 11. 1. 1992 pod názvem Bohuslav Balbín a jeho tak řečená Obrana, in: RU SE 3, s. 156–161.
6. Dva bratři jako ochránci spolubratří. – Poprvé 19. 10. 1991 pod názvem Bratři Tannerové, in: RU SE 1, s. 194–200.
7. Věhlasný postilograf a hymnograf. – Poprvé 13. 6. 1992 pod názvem Vlastenectví Matěje Václava Šteyera, in: RU SE 2, s. 186–192.
8. Moudrý rektor kutnohorský. – Poprvé 17. 10. 1992 pod názvem Jan Kořínek na pomezí vědy a umění, in: RU SE 1, s. 169–176.
9. Od legendy k románu. – Poprvé 13. 6. 1993 pod názvem Matěj Vieriis na cestě od literární legendy k románu, in: RU SE 2, s. 208–214.
10. Magnae famae historicus. – Poprvé 26. 9. 1993 pod názvem Křižovnický dějepisec Jan František Beckovský, in: RU SE 3, s. 162–168.
11. Víc než dramatická cvičení. – Poprvé 25. 4. 1993 pod názvem Dramatik Karel Kolčava a barokní divadlo, in: RU SE 1, s. 201–208.
12. Mistr Berly královské – Poprvé 19. 12. 1993 pod názvem Milovník a mistr českého jazyka Daniel Nitsch (Nič), in: RU SE 2, s. 157–163.
13. Mistr konceptu. – Poprvé 14. 11. 1993 pod názvem Konceptuální kazatel Bohumír Hynek Bilovský, in: RU SE 2, s. 164–171.
14. Mistr perlové mušle. – Poprvé 30. 4. 1994 pod názvem Perlová mušle Ondřeje Františka de Waldta, in: RU SE 2, s. 179–185.
15. „Vidění“ faráře z Veverské Bítýšky. – Poprvé 23. 3. 1991 pod názvem Valentin Bernard Jestřábský, in: RU SE 3, s. 142–148.
16. Žďárský opat v čele homiletické družiny. – Z rukopisu.
17. Mistr postní promluvy. – Poprvé 20. 2. 1994 pod názvem Kazatel pozdního baroka Tomáš Xaverius Laštovka, in: RU SE 2, s. 172–178.

18. Rozporná barokní osobnost. — Poprvé 28. 12. 1995 pod názvem Antonín Koniáš — rozporná postava české kultury, in: RU SE 3, s. 189–195.

Východiskem některých relací či statí byly autorovi jeho určité studie, edice apod.: Pro č. 1 studie Dva vývojové články staročeské hymnografie. Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity 1974, D 21, s. 49–61. — Pro č. 3 rukopisná (později vytištěná) edice Fridrich Bridel, Básnické dílo. Torst, Praha 1994. — Pro č. 4 edice Zdoroslaviček Felixe Kadlinského. Spisy FF UJEP, Brno 1971. — Pro č. 5 studie Balbínovo „tractatio“ a Pelclova edice. Listy filologické 111, 1988, s. 120–124. Těž překlad se závěrečnou studií Bohuslav Balbín, Rozprava krátká, ale pravdivá. Odeon, Praha 1988 (později 2. vyd. s jiným doslovem, Blok, Brno 1997). — Pro č. 12, 13 a 17 kniha Staří slezští kazatelé. Profil, Ostrava 1970. — Pro č. 15 edice Valentin Bernard Jestřábský, Vidění rozličné sedláčka sprostného. Muzeum J. A. Komenského, Uherský Brod 1973. — Pro č. 16 rukopisný materiál k edici Žena krásná náramně. Společnost Cisterciána Sarensis, Žďár nad Sázavou, 1998. — Pro č. 18 edice Antonín Koniáš, Vejtažní naučení. Blok, Brno 1995.

V citovaných spisech je uvedena další odborná literatura. Srov. též autorovu syntézu Slovesnost českého baroka. Filozofická fakulta Masarykovy univerzity, Brno 1997.